

DE KALFORTSE

KLOK

Een uitgave van de parochie Kalfort

de kalfortse klok

21° jg., pasen 2011,
n° 77

Verantwoordelijke uitgever:

Guy De Keersmaecker

Breendonkdorp 90

2870 PUURS

Tel. 03 886 66 87

e-mail:

guy.de.keersmaecker@skynet.be

Redactieadres:

Luc Schokkaert

Kalfortdorp 16

2870 PUURS

Tel. 03 889 97 15

e-mail: info@kalfort.be

Kalfort op het internet:

<http://www.kalfort.be/>

1. Inhoud

1.	Inhoud	3
2.	Woord vooraf	4
3.	Woord van pastoor Koen	5
4.	Bezinning: Pasen	7
5.	Uit de oude doos	8
6.	Ommegang 2011	9
7.	Nieuws van onze scholen	10
8.	Parochiaal nieuws	12
9.	Een nieuw dorps huis voor Kalfort	16
10.	Een kruisweg in onze kerk	17
11.	Kroniek van Kalfort 1918-1919 (3)	19
12.	Familienieuws	24
13.	Kalender	25
14.	Kruiswoordraadsel	26

De Kalfortse Klok is een uitgave van de Parochiale Ploeg van Kalfort

2. Woord vooraf

Beste lezer

Onlangs mocht ik enkele catechesebijeenkomsten begeleiden. Op zich een boeiende gebeurtenis om te zien en te horen hoe onze jongens en meisjes omgaan met het geloof en met hun plechtige geloofsbelijdenis.

Pastoor Koen wilde het hoog bezoek van onze aartsbisschop aan de catechesebijeenkomst aankondigen en vroeg aan de kinderen of zij soms wisten welke belangrijke persoon binnenkort op de catechese zou verschijnen. Het spontane antwoord was: "Jezus!". En toen pastoor Koen probeerde wat te helpen met te zeggen dat de persoon bij belangrijke gelegenheden een mijter droeg, klonk het "Sint-Niklaas!". Pastoor Koen moest het uiteindelijk zelf vertellen.

Dat Jezus op een catechesebijeenkomst zou komen! Dat Jezus terug in onze wereld zou verschijnen! Het zou wat geven! Zou zijn boodschap nog worden gehoord? Zou hij worden geïnterviewd door de pers? Zou hij door onze politici worden aangezien als een gevaarlijke figuur? Zou hij de tollenaars uit onze kerken jagen? Zou hij al weldoende rondgaan, zondaars vergeven en zieken genezen? Zou hij door onze kerkleiders serieus worden genomen of eerder als een dwalende figuur of een psychisch zieke persoon worden beschouwd? Zou hij mensen rond zich kunnen verzamelen die opkomen voor de zwakken, ingaan tegen onze bezitsdrang en tegen onze overdreven consumptie. Zou hij opnieuw een eerlijke verdeling tussen rijk en arm nastreven? Ik vraag het mij af...

Pasen is een feest waarop we ons deze vraag volop kunnen stellen. Want dan geloven christenen dat Jezus weer midden onder ons staat. Aan ons om zijn boodschap elke dag in woord en daad vorm te geven!

Zalig Pasen!

De redactie

3. Woord van pastoor Koen

Beste mensen,

Hoe zouden wij de aardbeving in Japan hebben geïnterpreteerd als we enkele eeuwen eerder hadden geleefd? En zouden we er ons eventueel geloof in God mee hebben verloren? Wie heeft er bij het zien van de ont-hutsende beelden uit Japan nog gedacht aan 'een straf van God'? Maar misschien slaakte u wel een vloek bij het aanschouwen van dit desastreuze natuurgeweld?

Kon God dan geen andere wereld voorzien? Een aarde zonder risico op aardbevingen...? Blijkbaar niet! Bepaalde risico's hangen kennelijk onlos-makelijk vast aan het bestaan van het leven in de kosmos, in de atmosfeer en ook op aarde. In de hele natuur is er enerzijds een hoge mate van orde en harmonie maar anderzijds niet minder een maat van wanorde. En nu en dan zijn er zelfs extreme pieken van energie-explosies. Puur natuur..., in al z'n vrese-lijke en eensklaps verwoestende kracht. Hoe is 't in Gods-naam mogelijk?!

Aan de ene kant moeten we God hier vrijspreken want hij bedient niet het knopje om de bliksem, de tsunami, de aardbeving of de orkaan in gang te zetten. Maar aan de andere kant blijft Hij wel de God die ons deze en geen andere wereld heeft gegeven. We botsen dus op een groot mysterie, namelijk dat van de chaos in de schepping en haar zinloze vernielings-kracht. Je zou van minder je geloof in God verliezen. Want wie raakte er niet onthutst bij het zien van de ronduit tragische beelden uit Japan?

Natuurrampen drukken ons met de neus op de feiten: de hele natuur is onvolmaakt en leidt rampzalig tot de dood. De apostel Paulus drukte het zo'n tweeduizend jaar geleden reeds uit in een zeer realistische en daarom volgens mij ook zo sublieme formulering: 'de hele natuur kreunt in barensweeën' (Rom. 8, 22). De natuur die enerzijds fascinerend mooi en tegelijk huiveringwekkend wreed kan zijn.

Maar waar is God dan? In geen geval valt Hij volkomen samen met die natuur. God is eerder bovennatuurlijk. Christenen geloven dat God de tijd in de eeuwigheid heeft neergelegd; dat Hij een levende planeet heeft mogelijk gemaakt en de wetten van de kosmos heeft 'bepaald'. Als het waar is dat de tijd tijdelijk is, dan mogen die natuurwetten eens opgaan in de bovennatuur. Dan mag dit tranendal opklimmen naar een nieuwe dimensie waar geen enkele vernieling meer te bespeuren valt.

Weldra vieren we opnieuw Pasen: het hoogfeest van Jezus' verrijzenis, zijn overwinning op de dood en intocht in het eeuwige leven. We vernemen de ontdekking van het lege graf en de achtereenvolgende verschijningen van de Verrezen Jezus aan zijn leerlingen. Eén voor één onthutsende verhalen. Al het vernietigende dat aan de Verrijzenisdag voorafging, wordt in het hele Paasgebeuren glansrijk door God hersteld. Zou Hij dan ook op de één of andere wijze niet sterker zijn dan de meest verwoestende krachten in de natuur, krachtiger dan het lot van moeder aarde, sterker dan elke dood...?

Met Pasen wil God de mensheid begiftigen met een onverwoestbare hoop.

Zalig Pasen!

medepastoor Koen

4. Bezinning: Pasen

De oma van Siel ligt in het ziekenhuis.
Het is niet goed met haar.
Zij heeft een serieuze kanker.
Toch gaat Siel graag bij haar op bezoek.
Zoals haar oma reageert op haar ziekte,
zoals zij nu terugkijkt op haar leven,
zoals zij de bezoekers opmontert,
dat geeft kracht aan de anderen.
'Ik kom telkens weer opgelucht uit het ziekenhuis', vertelt Siel.

De dood is niet het einde.
De dood kan je ook anders beleven.
Voor de oma van Siel is de dood dichtbij
en toch is het nog een bron van leven.
Het zet haar aan om het leven anders te bekijken.
Zij ziet wat echt belangrijk is,
zij ziet wat zij elke dag nog kan doen,
zij ziet het licht van de dood.

Met Pasen kijken christenen
naar de dood van Jezus ... die niet dood is.
Hij is gestorven in dit leven, maar Hij leeft aan de andere zijde.
En nog meer bijzonder is: Hij leeft ook aan deze zijde.
Zijn Geest is zo krachtig dat mensen Zijn licht zien
en vanuit Zijn licht leven.

Pasen voor christenen is stilstaan bij de levende Jezus.
Die levende Jezus inspireert om bij elke dood toch leven te zoeken.
In onze maatschappij en in ons eigen leven
is de dood op meerdere wijzen aanwezig.
Hoe zalig kan daarom Pasen zijn:
als Hij je zegt dat geen enkele dood het einde is.

5. Uit de oude doos

We grabbelen nogmaals in de doos met foto's. En onze aandacht valt op een foto van de Koninklijke Harmonie Concordia in de tuin van zaal De Hert. Zaal De Hert werd in 1986 gesloten en heeft plaats gemaakt voor Seniorie De Brug. De Harmonie Concordia hield op te bestaan in 2000. We kunnen dus met recht en rede spreken van een historische foto.

De gedecoreerden van de Harmonie Concordia poseren op mei-avond 1953 in de tuin van Zaal De Hert.

Bovenste rij v.l.n.r. Frans Borms, Albert De Cré, Jan De Prins, Edmond Van De Vondel, Louis Peeters, Frans De Smedt, Jef Van Hoeck, Jan Thys, Jozef Teck, Albert Pepermans, Eugene Meersmans, Jan Aerts, Evarist Van Bogaert, Frans Huyssens (de Pet) en Louis Aerts; onderste rij v.l.n.r. Frans De Laet, Philemon De Pauw, Karel Van Bogaert (den Blokmaker), Eugene Maes en Albert Aerts.

6. Ommegang 2011

Op zondag 28 augustus staat ons dorp weer op zijn kop. Kalfort zal dan worden overspoeld door duizenden toeschouwers die komen kijken naar de befaamde Maria-omwegang. Wat zit er in 2011 zoal in het vat?

Dit jaar tekenen we voor de 24ste editie. Hierdoor heeft het comité besloten om de vernieuwingen te beperken. Niet dat we met de handrem op organiseren. Daarvoor rijdt onze ommegang al jaren te veel in volle vaart. Wel zal vooral worden gewerkt aan de verbetering van enkele groepen.

Wat we graag vermelden. Het muziekcors Chironoot Ruisbroek is opnieuw van de partij, net als het Brabants Bourdonorkest. We verwelkomen andermaal valkeniers, engageerden een eigenaar van windhonden en vonden weer vluchtelingen met een koe. De bestaande historische groepen zijn van de partij. De groep rond de bouw van de nieuwe kerk in 1854 wordt helemaal opgefrest. We hernemen de hulde aan de Kalfortse oorlogsslachtoffers. We schenken weer aandacht aan de asperge, en aan bloemkool en prei.

Het parcours blijft ongewijzigd ten opzichte van vorig jaar. De grote toer blijft dus gehandhaafd.

Verder wordt vooral uitgekeken naar 2012. Dan vieren we immers het 25-jarig bestaan van onze ommegang. Een apart werkgroepje zal zich buigen over een aangepast feestprogramma. Alle suggesties hiervoor zijn meer dan welkom. Je kan je ook steeds kandidaat stellen voor het werkgroepje via omwegang@kalfort.be.

7. Nieuws van onze scholen

Op 4 maart werd het dorp van Kalfort op stelten gezet door een uitbundige groep kinderen van onze kleuter- en lagere school. Het was immers carnaval, het feest waarop iedereen eens even echt uit de band kan springen door in de huid van een of andere personage te kruipen.

Op woensdagnamiddag werden de ramen van de speelzaal van de kleuterschool al verduisterd door de klusjesmannen van Sjabi. Donderdag vroegen kleuters en ouders zich af wat er te gebeuren stond. Om 15.00 u. was er al een masker- en hoedjesparade: de kleuters showden hun zelf-gemaakte maskers, hoedjes en kwasten aan elkaar en zongen hun carnavalsliedjes.

Op vrijdag 4 maart, na twee weken spelletjes en activiteiten te spelen in thema carnaval, was het carnavalsfeest. De kleuters kwamen verkleed naar school, naar eigen keuze. Zo waren er Mega Mindy's en Mega Toby's, prinsessen en ridders, sneeuwvitjes, feeën, allerlei diertjes en nog zoveel andere prachtige figuren. De juffen waren allemaal verkleed als heksen en samen met alle kinderen vierden ze een heksenfeest met allerlei dansjes en heksenspelletjes. Ze maakten samen een lekker heksenbuffet met kikkertjes, appels, ananas, kaas en worstprikertjes.

In de namiddag bracht Theater O! een prachtige voorstelling van "Slimme Lotje", een dapper, vrolijk heksje. Deze voorstelling werd gesponsord door het oudercomité. Om half drie werden alle kleuters, na een toiletbezoek, netjes aangekleed en dan kwamen ze buiten voor een heuse carnavalsstoet. Heel wat ouders, grootouders en andere familieleden stonden hen op te wachten.

Op deze carnavalsstoet werden ze vergezeld door de leerlingen van de lagere school. Ook deze hadden er al een namiddagprogramma opzitten met allerlei spelletjes en een heuse carnavalsmodeshow waarop achtereenvolgens de verschillende categorieën figuren (griezels, bekende tv-figuren, ridders en jonkvrouwen enz.) op de catwalk mochten verschijnen.

En daarna overviel dus zoals gezegd een zotte bende ons dorp, tot groot jolijt van kinderen én ouders. Wie had er eigenlijk het meeste plezier aan?

8. Parochiaal nieuws

HET GELOOF VAN EEN BISSCHOP

Zo was de conferentie van aartsbisschop Léonard op 18 februari in de kerk van Kalfort aangekondigd. Hij zou over zijn persoonlijk geloof getuigen. De kerk liep vol die avond, want velen wilden deze man, die door zijn ondoordachte uitspraken een hele mediastorm had verwekt, beter leren kennen. Het pakte anders uit: we kregen weliswaar een oerdegelijke maar ook oubollige uiteenzetting over Christus die zijn leven gaf voor de redding van de mensen. Ik waande me opnieuw op de schoolbanken in Leuven. Is er in meer dan een halve eeuw dan niets veranderd in de kerk?

Wie de bisschop echt beter wilde leren kennen, had naar het Romerohuis op de Rijweg moeten gaan. De inzet van deze christenen voor armen en vluchtelingen had de bisschop zo aangegrepen dat hij spontaan het volgende vertelde: “Ik voel me met jullie erg verwant. Als professor en bisschop had ik een riant maandloon; mijn bankrekening was goed gevuld en ik had een huis gekocht in Louvain-la-Neuve. Toen een vriend me vermaande dat zo iets niet erg evangelisch is, begon ik daarover na te denken. Ik verkocht mijn huis en haalde mijn bankrekening leeg. Als ik nu een auto moet kopen, zal het op afbetaling zijn.” Het geloof van een bisschop. Een beminnelijk man, een man om van te houden. Zo kunnen we nog een stukje authentiek christendom waar maken: houden van mensen met een andere opvatting, een andere cultuur, een andere taal, een andere godsdienst... Misschien is het dat wat Jezus bedoelde toen hij zei: “Heb je vijand lief”?

Hierbij publiceren we enkele foto's, die ons bereidwillig ter beschikking werden gesteld door Frans Andries.

*Een volle kerk voor de lezing van mgr. Leonard en...
de aartsbisschop op de catechesebijeenkomst.*

PAROCHIAAL MEDEWERKERSFEEST

Op 4 februari vond in de parochie het parochiaal medewerkersfeest plaats. Hierop waren alle medewerkers van het parochiezaalcomité en van de parochie uitgenodigd. 110 vrijwilligers maakten er een gezellige avond van.

Het comité zette enkele vrijwilligers in de bloemetje: Rik Raes die gesteund door zijn echtgenote Maria jarenlang het dagelijks beheer van de parochiezaal op zich heeft genomen en Aquiline Peelman, echtgenote van wijlen Desiré Meersmans die in de jaren tachtig en negentig de steunpilaar was van het hele parochiezaalgebeuren. Tenslotte werd ook Henri Vermeiren bedankt voor zijn blijvende inzet voor parochie en parochiezaal.

Bij die gelegenheid werd het project Vrededaal uitgebreid voorgesteld. De grote meerderheid van de aanwezigen juichten het project toe en willen samen met de vzw de ambitieuze uitdaging aangaan.

Rik en Maria werden in de bloemetjes gezet.

*De aanwezigen op het parochiaal medewerkersfeest en...
Henri Vermeiren verwelkomt de aanwezigen.*

9. Een nieuw dorps huis voor Kalfort

In 2008 werd de vzw Dorpshuis Vrededaal gesticht die de opdracht kreeg om te werken aan een nieuw dorps hart voor Kalfort, met als kern een nieuw dorps huis. Na vele jaren plannen, overleggen, discussiëren, en onderhandelen, is er tussen de betrokken partijen eensgezindheid over een concept. Hoog tijd dus om de plannen voor te leggen aan de Kalfortse leefgemeenschap...

Het project dorps hart Kalfort is zeer ambitieus. Het combineert de bouw van een nieuwe zaal met de realisatie van een brasserie, dit alles gekaderd binnen een groen parkgebied. Alle puzzelstukken vallen mooi in elkaar en zullen van het gebied rond onze kerk een gezellig gebied maken, waar ons gemeenschapsleven zich weer volop zal kunnen ontwikkelen en Kalfortenaars zich thuis kunnen voelen.

De plannen zullen uitgebreid worden voorgelegd op een informatievergadering, waarop iedereen is uitgenodigd. Naast de raad van bestuur van vzw Dorpshuis Vrededaal zullen burgemeester Koen Van Den Heuvel, pastoor Guy De Keersmaecker en de architecten Ludwig en Jonas Beckers aanwezig zijn om uw vragen te beantwoorden.

De infovergadering vindt plaats op vrijdag 10 juni om 20.00 u. in de parochiezaal. Schrijf de datum alvast in je agenda!!!

10. Een kruisweg in onze kerk

Begin jaren zestig stopte Jozef Schokkaert, toenmalig secretaris van de Commissie van Openbare Onderstand van Puurs, voor een liftster. Hij pikte haar op en er startte een gesprek. De liftster bleek Greta De Cuyper te zijn, dochter van de beeldhouwer Herman De Cuyper, en zelf een beginnend kunstenaar. Van het een kwam het ander en uiteindelijk kreeg Greta De Cuyper ca. 1962 de opdracht een kruisweg te ontwerpen voor de kapel van het rusthuis van Puurs.

De keramieken kruisweg hing tot voor kort in de kapel van het rusthuis van Puurs. Bij de verbouwingen werd de kapel afgebroken en de kruisweg opgeborgen. Door bemiddeling van Jos Peeters werd voorgesteld om de kruisweg in bruikleen te geven van de kerk van Kalfort. De parochiale ploeg reageerde enthousiast, Ludo Slachmuylders zorgde voor het ophangen van de kunstwerken en Lichtforum plaatste de belichting. Aartsbisschop Léonard zegende de kruisweg in tijdens zijn bezoek aan de dekenij Klein-Brabant.

Greta De Cuyper werd geboren in 1942 en groeide op in een kunstzinnig gezin van acht kinderen. Na haar technische beroepsopleiding in het stedelijk onderwijs te Mechelen, mocht ze van vader De Cuyper naar de dagklas in de Antwerpse Academie gaan studeren. Ze opteerde voor de specialiteit keramiek. Haar belangrijkste leermeesters daar waren Marc Macken en Olivier Strebelle. Na een driejarige vorming en het behalen van de prijs Mistler (1962), ging ze thuis verder werken o.l.v. haar vader. Aanvankelijk specialiseerde Greta zich in de handmatige vervaardiging van geraffineerd geglazuurde sierpotten en bas-reliëfs. Daarnaast begon ze kleine keramieksculpturen te vervaardigen. In haar woonplaats Itegem integreerde ze zich in het plaatselijke kunstgebeuren en werd ze lid van de vereniging Hnita. In de jaren negentig van vorige eeuw volgde ze opnieuw les aan de academie voor beeldende kunsten te Anderlecht bij Roland Monteyne en Arnold De Cock om te leren brongieten volgens de verloren was techniek. Met haar werk behaalde ze diverse prijzen.

De moderne kruisweg vormt een prachtige aanvulling bij het patrimonium van onze kerk. Daarenboven hangt de kruisweg nu ook in de buurt van de monumentale rozenkranweg die door Herman De Cuyper, vader van de kunstenaar, werd gebeeldhouwd.

Proficiat aan iedereen die bijgedragen heeft tot dit geslaagde initiatief!

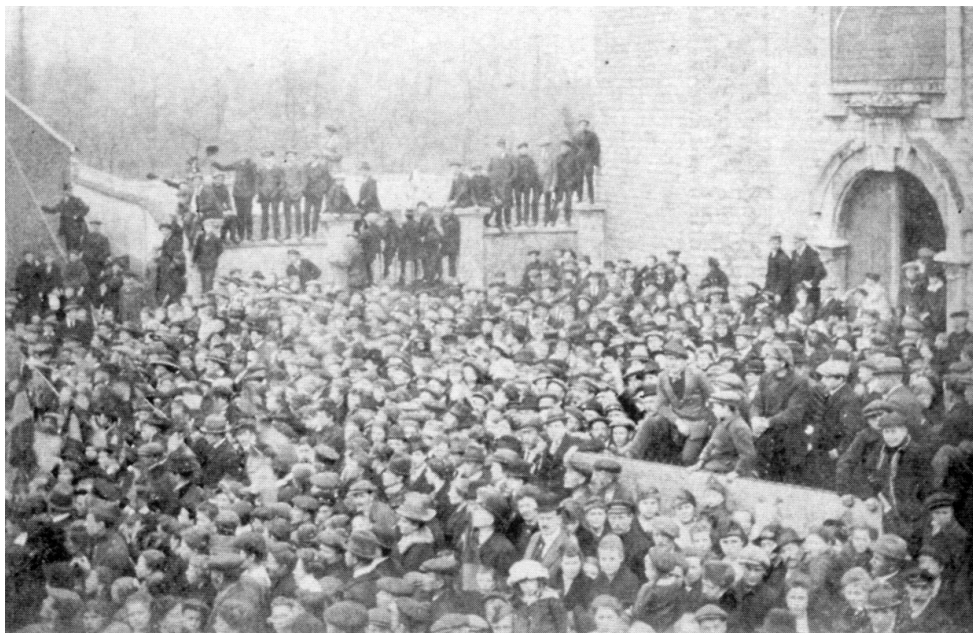
11. Kroniek van Kalfort 1918-1919 (3)

Onmiddellijk na de oorlog barstte overal de volksvreugde uit. Er werden diverse plechtigheden georganiseerd om de bevrijding te vieren, om de gevallen soldaten te gedenken en de helden te huldigen. Maar na enkele maanden viel alles terug in zijn normale plooi en hernam het leven zijn gewone gang. Al zou het toch nooit meer hetzelfde zijn...

Op donderdag 26 december 1918 wordt een Vaderlandsch toon- en toneelfeest aangeboden aan de moedige soldaten door het Sint-Jan-Berchmanspatronaat, met medewerking van harmonie en fanfare.

Op het Kerkplein wordt onder grote belangstelling op 6 april 1919 een linde als vrijheidsboom geplant. Hierover maakt de redacteur van het nieuwsblad het volgende verslag:

“... Te 4 uur toen de stoet aan 't Gemeentehuis, waar de samenkomst van overheden en deelnemers plaats had, geschikt werd, had er op de stoepen van beide zijden der straat en op de straat zelf een zoo grote menigte post gevat, dat er waarlijk niet meer volk opgestapeld kon worden. Plots klonk trompetten geschal, de veiligheidswachten openden de stoet en baanden hem een weg. Opvolgend zagen we de groepen, in gesloten rangen en orde, vooruit stappen, om de te planten boom bij de heer Fr. Cuyckens, ten einde het dorp, te gaan afhalen. Zo zagen we: Gendarmen – Schoolkinderen van Kalfort en Puers met vlagjes – Vaandels der deelnemende maatschappijen – Fanfaren van Kalfort – Soldaten – Groep opgeëisten en politieke gevangenen – Koninklijke Harmonie, Puers – Vrijheidsboom begeleid van maagdekens – Plaatselijke overheden – Leden der deelnemende maatschappijen. (...) Het pleintje waar men de boom plantte, was voor de gelegenheid goed opgesmukt, zo had men er buiten een praalboog en een verhoog die beide met smaak versierd waren, met groen en loof, doorvlochten met de glorievolle driekleur en wat andere bloemen en strikken, zonder evenwel de harmonie der kleuren geweld aan te doen, en waarop dus het oog een aangename verpozing vond, ook nog andere verfraaiingen aangebracht. Na dat de feestcommissie hier aan elke groep zijn bestemde plaats had aangewezen en iedere groep die had bereikt, bracht de Koninklijke harmonie het gekend Naar Wijd en Zijd ten gehore en werd de grote klok op statige wijze geluid. Een stille viel in en de heer Burgemeester beklom het verhoog, waar hij een lezing hield, die met ingetogenheid

aangehoord werd en met wiens inhoud de omstanders hun instemming betuigen door handgeklap. Nu hief de fanfaremaatschappij van Calfort een statige mars aan; beide maatschappijen wisselden dan elkander af om ieder nog een stukje te doen weerklinken terwijl de boom door de hovenier Vermeiren geplant werd na dat de feestcommissie, geestelijke en wereldlijke overheden en andere genodigden een schupje aarde op de wortelen hadden geworpen om de samenwerking bij de planting te verbeelden. De steel van het gebezigde nieuwe schupje was in nationale kleuren gebracht. Eens de boom stevig geplant, was het de beurt aan de heer luitenant Alfred Raport om het verhoog te beklimmen. Pas was zijn hoofd hier zichtbaar of de trompetters zonden hem hun welkomstgroet. Spreker boeide dan gedurende een twintigtal minuten de aandacht aller deelnemers en toeschouwers. Meer dan eens werd zijne aanspraak door handgeklap onderbroken en toen hij aan het slot kwam, gaf het volk luidruchtig zijn goedkeuring te kennen en nogmaals klonk het trompetten geschal. Een krachtige Brabançonne eerbiedig door allen en door de meeste met ontbloot hoofd aangehoord sloot het eigenlijk feest. (...)”

Op 21 juli 1919 wordt de eerste keer na de bevrijding de nationale feestdag gevierd. 's Morgens wordt er een kerkdienst voor de gesneuvelden gecelebreerd, achtereenvolgens in Kalfort om negen uur en in Puurs om tien uur. Na de viering in Puurs gaat men in stoet naar het kerkhof waar bij de

graven van de gesneuvelden bloemen worden neergelegd. In de namiddag verzamelen alle verenigingen zich in de Schipstraat, om in optocht naar Puurs te trekken. 's Avonds wordt de Brabançonne uitgevoerd aan de vrijheidsboom in Puurs.

Op zondag 12 oktober 1919 worden militaire feesten gehouden op het fort van Liezele. De opbrengst van het feest komt ten goede aan het liefdadigheidswerk van juffrouw Orianne uit Londerzeel, die tijdens de oorlog honderden lijken van gesneuvelden soldaten en doodgeschoten burgers deed ontgraven om ze over te brengen naar de gemeentelijke kerkhoven en hiervoor gedenktekens wilde optrekken. Oefeningen worden uitgevoerd door infanterie, cavalerie en artillerie van de garnizoenen van Mechelen en door boy-scouts en turners. Ook zware artillerie, tanks en vliegtuigen komen in actie. De militaire muziek van het 17e linie regiment luistert de feesten op. Een paardenloopwedstrijd met hindernissen sluit de feestelijkheden af.

FORT - LIEZELE (Puurs)

Zondag 12 October 1919

te 1 ½ ure

MILITAIRE FEESTEN

voor het oprichten van

Gedenksteenen ter eere onzer Gesneuvelden

Liefdadigheidswerk van Mej. Orianne.

PROGRAMMA

←→→→←→

Om 1 uur: Vorming van den Stoet op de Statieplein te Puurs bij aankomst van bijzonderen trein.

Orde van den Stoet:

- 1° Afdeling «Boy-Scouts»
- 2° Turnkring van Mechelen met klaroenen.
- 3° Soldaten: Voetvolk.
- 4° Militaire muziek van het 17^e Linieregiment.
- 5° Soldaten: Ruiters.

OEFENINGEN:

I^e Deel.

- 1° Turnoefeningen der Boy-Scouts.
- 2° Legeroefeningen door 't voetvolk.
- 3° Turnoefeningen door Turnkring van Mechelen.

IIe Deel.

- 4° Batterijstelling van eene afdeling obsuurs van 150.
- 5° Turnoefeningen.
- 6° «Spel der Roos» voor ruiters.

IIIe Deel.

- 7° Paardenloopwedstrijd met hindernissen

Het Feest zal opgeluisterd worden door de militaire muziek van het 17^e Linieregiment van Mechelen.

Drukk. Huete-Cooremans. Puurs.

Varia

We sluiten de kroniek voor de periode 1915-1919 met diverse varia berichten, die de toenmalige pers halen.

Op maandag 23 december 1918 organiseert de Onderlinge Paardenverzekering Sint-Pietersgilde van Puurs de jaarlijkse herschatting van de paarden op het Statieplein. Om half twaalf zijn de paarden van Kalfort en Puurs aan de beurt.

Op 30 maart en 5 april 1919 organiseert de kunstkring "Kunst adelt" een toneelavond in de zaal van Leopold De Cat.

Op maandag 25 augustus 1919 worden alle werkmeisjes uitgenodigd voor een grote vergadering voor vrouwen.

In september 1919 schiet een dronken vrouw op de man J.W. die aan de "vijfhuizen" op zijn duiven wacht. De vrouw lost drie schoten, die J.W. kan ontwijken, door zich te laten vallen. De vrouw vlucht naar Eikevliet en wordt in Wintam ingerekend door de "veiligheidswacht".

Op 24 september 1919 gebeurt het volgende ongeluk in Kalfort:
"Woensdag namiddag, rond 4 ure, waren twee der kinderen van Domien Maes, het eene 4 en 't andere 2 ½ jaar oud, die bijna nooit buiten liepen, op de straat, voor de woning in de Moerplas aan 't spelen, toen de met 2 paarden bespannen wagen van handelaar D., van Sint-Amands, daar aangebold kwam. Het jongste, Fernanda, liep al spelende over de steenweg en zo onder de paarden. De voerman, het gevaar bemerkende, spande alle pogingen in om zijn paarden tot staan te brengen, maar 't mocht niet baten. 't Kind kreeg een trap van een der paarden op het hoofd en... was een lijk. Welke pen vermag de droefheid der ouders te beschrijven bij 't vernemen van het ongeluk. Het parket van Mechelen kwam vrijdag ter plaatse een onderzoek doen om de verantwoordelijkheid vast te stellen."

In 1919 zijn het parlementsverkiezingen. In het kanton Puurs halen de katholieken 3634 stemmen, de liberalen 618, de middenstanders 48, de Frontpartij 342, de lijst Ortogat 421 en de socialisten 1096. In het arrondissement worden de katholieken Van Cauwenbergh, Van Isacker en Jules De Keersmaecker gekozen, naast de socialisten Bouchery en Van Landeghem. Jules De Keersmaecker wordt de eerste volksvertegenwoordiger van het kanton Puurs, "eer die dan nog te beurt valt aan 't afgebrande Liezele".

Achiel De Boeck (1892-1938) deed zijn geloften in Scheut op 8 september 1904. Hij werd priester gewijd op 17 juli 1910 en vertrok naar Congo in 1919, waar hij missionaris werd in het vicariaat Lisala.

Op zondag 20 juli 1919 draagt Achilles de Boeck, scheutist, in de parochiekerk van Puurs een plechtige mis op, om de zegen af te smeken voor zijn missionarisleven in Congo. Hij wordt aan het altaar bijgestaan door zijn drie broers: pater Edigius De Boeck, rector van het missiehuis van Scheut, die reeds jarenlang in Congo werkt; priester Alfons De Boeck, onderpastoor in de parochie van de Heilige Catharina in Brussel en pater Julius De Boeck, subdiaken, die studeert in het missiehuis van Scheut. Ook Monseigneur De Wachter, nonkel van de vier broers, is aanwezig in de eucharistieviering. De deken van Puurs spreekt een gelegenheids-sermoeu uit ten voordele van de missie van Achilles De Boeck. Ook de zuster van de vier werkt als zendeling in de Filippijnen.

Op 5 november 1919 wordt er ten huize van A. in de Moerplas een geheimstokerij ontdekt door de belastingscontroleur van Puurs door de bevelhebber van de veiligheidswacht. Een zekere De P. wordt op heterdaad betrappt, terwijl hij aan het stoken is. Beide worden aangehouden.

Veldwachter J. L. Caluwé wordt op 5 december 1919 tot hulpbrigadier benoemd

Op 18 december 1919 stort het huis van J. Van Ranst op de Essendries in bij een storm. De kinderen worden bedolven, maar zijn ongedeerd.

12. Familienieuws

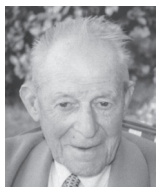
Overlijdens

Antoinette Feremans, echtgenote van Willy Paridaens
(° Puurs, 24 juni 1923 - + Bornem, 31 maart 2011)

Magda Joos, echtgenote van Louis Meskens
(° Hingene, 22 januari 1941 - + Sint-Niklaas, 1 januari 2011)

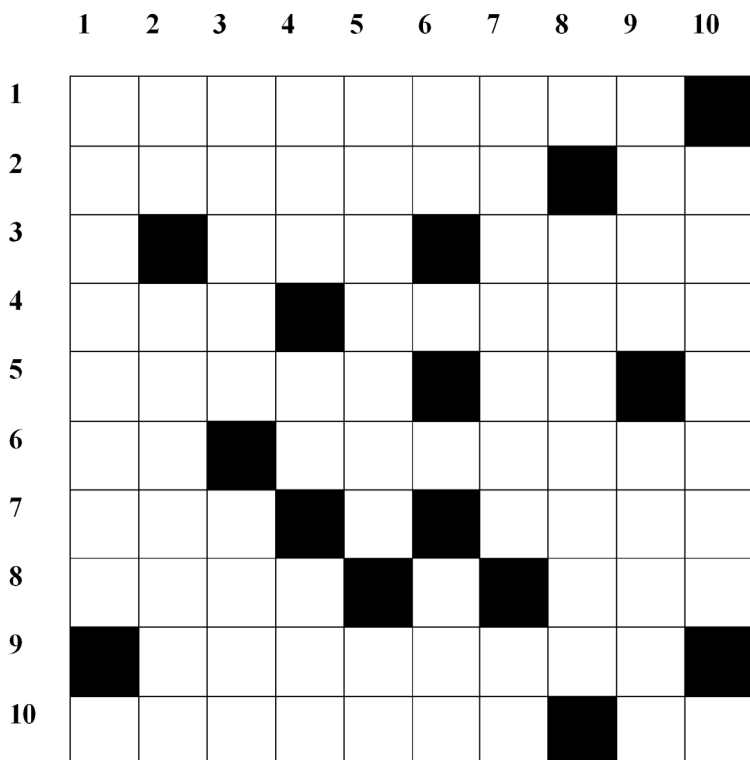
Antoon Vanherstraeten 'Toon', weduwnaar van Bertha
Janssens (° Puurs, 6 maart 1922 - + Kalfort, 10 december
2010)

13. Kalender

Di. 19 april	19.00 u.: Verzoeningsviering (Breendonk)
Do. 21 april	20.00 u.: Witte Donderdagviering Kalfort
Vr. 22 april	15.00 u.: Kruisweg in de tuin achter de Lourdesgrot in de Gasthuisdreef te Ruisbroek 20.00 u.: Goede Vrijdagdienst Ruisbroek Sint-Katharina
Za. 23 april	20.00 u.: Paaswake Breendonk
Zo. 24 april	9.30 u.: Paasdagviering Ruisbroek Sint-Carolus 11.00 u.: Paasdagviering Kalfort
Za. 14 mei	14.00 u.: Plechtige Geloofsbelijdenis
Za. 21 mei	14.00 u.: Eerste Communieviering
Vr. 10 juni	20.00 u.: Informatievergadering dorpshuis
Zo. 19 juni	10.00 u.: Gezinsviering
Ma. 15 augustus	11.00 u.: Openluchtmis op de Lichter
Vr. 26 augustus	19.30 u.: Maria-avond
Za. 27 augustus	17.00 u.: Openingsmis van de bedevaartweek met het zangkoor Musica Nova
Zo. 28 augustus	11.00 u.: 24° Maria-omwegang

14. Kruiswoordraadsel

Horizontaal (van links naar rechts)

- 1 Kalfortse harmonie
- 2 vennoot - lage rivierstand (afk.)
- 3 overrijp - baken
- 4 eigenaar van een ark - regenjas
- 5 Russische naam - dierlijk product
- 6 familielid - compositie voor klavier of orgel
- 7 bloeiwijze - lichaamsdeel
- 8 long range electro-optical (afk.) - network attached storage (afk.)
- 9 kunstenaarsfamilie uit Blaasveld
- 10 Kalfortse groente - meisjesnaam

Vertikaal (van boven naar onder)

- 1 verkleedfeest
- 2 rund - niet van deze wereld
- 3 anagram van een Antwerpse gemeente - smalle strook
- 4 het vroegere OCMW - oude testament (afk.) - firma van fotokopiemachines
- 5 boeken van een bepaald formaat - Bijbelse stad
- 6 Romanum Imperium (afk.) - hecht aan een snoer
- 7 missionarisfamilie met roots in de Kleine Amer - par exemple (afk.)
- 8 juffrouw die liefdadigheidswerk deed na de Eerste Wereldoorlog
- 9 Latijnse teerling - kroon
- 10 was jarenlang het gezicht van onze parochiezaal

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	C	U	Y	S	B	R	O	E	C	K
2	E	L	O	Q	U	E	N	T	E	■
3	L	T	G	■	I	D	■	A	R	M
4	I	R	I	S	S	E	N	■	B	E
5	N	A	■	C	■	R	I	S	E	E
6	E	■	C	H	F	■	U	R	R	R
7	■	B	R	O	U	W	H	U	I	S
8	U	I	E	R	S	■	E	■	S	M
9	F	L	O	R	E	N	C	E	■	A
10	O	■	P	E	E	R	S	M	A	N

Oplossing nr. 76

**Het 78ste Kalfortse Klokske verschijnt in juni 2011.
Artikels zijn welkom tot 1 juni 2011 bij de redactie.**

**Wie wil helpen dit blaadje gratis te verspreiden, kan een
vrijwillige bijdrage storten op rekening 733-2321778-16 van
Parochie Kalfort, met vermelding *Kalfortse Klok*.
Met dank bij voorbaat.**

**Lezers van buiten Kalfort die het tijdschrift per post willen
ontvangen, betalen een minimale bijdrage van 6,50 euro.**